

Министар спољних послова Републике Србије Ивица Дачић одржао је данас редовну конференцију за новинаре у Министарству спољних послова.

„Министарство које водим у претходном месецу интензивно и посвећено је радило на заштити националних интереса и спречавању чланства тзв. Косова у међународне институције, као што су Унеско и Интерпол, мимо међународног права. Јачање регионалне и билатералне сарадње редовне су активности ове куће.

Почетком августа боравио сам у дводневној посети Исламској Републици Иран када сам се састао са председником Ирана Хасаном Роханијем, председником Консултативне скупштине Исламске Републике Иран Алијем Лариџанијем, са Али Акбар Велајатијем, политичким саветником Врховног лидера Иранске исламске револуције Алија Хамнеија, министром иностраних послова Мухамедом Џавадом Зарифом, као и са министром индустрије, рударства и трговине Мохамадом Резом Нематзадехом

Честитао сам нашим иранским пријатељима на постигнутом Споразуму о нуклеарном програму, и изразио сам жељу за унапређењем пријатељских односа наших земаља у свим областима. У том смислу, изражен је обострани интерес за интензивирањем политичког дијалога на високом и највишем нивоу, као и за организацијом политичких консултација на нивоу помоћника министра у циљу свеобухватних консултација на билатералном и мултилатералном плану.

Захвалио сам на принципијелној позицији Ирана када је у питању непризнавање једнострано проглашене независности Косова и Метохије. Иранска страна је истакла да њихово постављање у односу на Космет представља један од основних принципа у спољној политици Ирана, а то је рационално поступање на основу међународног права. Било је речи и о енергетској безбедности, као и о питању људских права. Сложили смо се да би требало ићи у правцу потпуне визне либерализације за држављане Србије и Ирана.

Присуствовао сам церемонији отварања Новог Суецког канала. Овом важном историјском догађају присуствовало је више од 20 председника и премијера - између осталих, француски председник Франсоа Оланд, руски премијер Дмитриј Медведев, тадашњи грчки премијер Алексис Ципрас, са којима сам се сусрео на маргинама церемоније, као и са већим бројем високих званичника из целог света.

астао сам се са својим колегом, министром иностраних послова Египта, Самехом Шукријем и председником Египта Ал Сисијем.

То је био важан је састанак, јер желимо да обновимо наше односе који су били нарушени у периоду када је претходни режим у Египту донео одлуку о признању једнострано проглашене независности Косова и Метохије. Трудимо се да та одлука буде што више релативизирана, да градимо добре билатералне односе са Египтом.

Састао сам се и са патријархом српским Иринејем, а састанку су присуствовали амбасадор Србије при Унеску Дарко Танасковић, чланови Светог архијерејског синода митрополит црногорско-приморски Амфилохије и епископ бачки Иринеј. Разговарали смо о активностима у вези са претензијама за улазак тзв. „Косова“ у Унеско. Истакнута је спремност за пуну сарадњу и размотрени су конкретни модалитети остваривања координације напора како би се заштитили интереси Републике Србије и Српске православне цркве у јужној српској покрајини.

У том контексту, учествовао сам на седници Савета безбедности Уједињених нација посвећеној раду Унмика за период од 16. априла до 15. јула 2015. године.

Захвалио сам чланицама Савета безбедности на пажњи коју континуирано посвећује питању Косова и Метохије, које је за Србију од приоритетног значаја, као и одлазећем шефу Мисије Фариду Зарифу на уложеном напору у имплементацији мандата Мисије.

Нагласио сам да Србија настоји да својим проактивним ангажманом и компромисним приступом допринесе трајном миру, стабилности и просперитету региона Западног Балкана. Постигнути су изузетни резултати и на јачању регионалне сарадње и у процесу европских интеграција, чему Србија даје важан допринос. Влада Републике Србије је у пракси потврдила да је у потпуности посвећена дијалогу који се води уз посредовање ЕУ и доследно испуњава све своје обавезе проистекле из до сада договореног. У даљем дијалогу са Приштином, поред већ поменутог формирања Заједнице српских општине, за Републику Србију кључна остају питања повратка интерно расељених лица, положај Српске православне цркве, као и имовинска питања.

Истакао сам конструктивност Владе Републике Србије по питању учешћа привремених институција самоуправе на Космету у раду регионалних форума, без прејудуцирања статуса.

Косово, као територија која је, сходно важећој и обавезујућој резолуцији СБ УН 1244 (1999), под управом Уједињених нација, није и не може се сматрати државом као субјектом међународног права и не може се самим тим квалификовати ни за пријем у организације попут ових.

Истакао сам изузетно важну улогу коју има и мисија УН-а на Косову и Метохији, јер је статусно неутрално присуство Унмика у несмањеном обиму од суштинског значаја за стабилност и стварање услова који треба да воде у правцу трајног и одрживог решења за питање Космета, на основама резолуције Савета безбедности 1244 (1999). Србија се

снажно противи било каквом смањењу мисије и редукцији њених активности и очекујемо да Унмик настави са спровођењем свог мандата у складу са резолуцијом СБ УН 1244.

Стварање услова за одрживи повратак интерно расељених лица са простора Косова и Метохије један је од кључних сегмената процеса помирења. Ни шеснаест година након окончања конфликта, упркос дугогодишњем присуству међународне заједнице, на Космету не постоје услови за несметани и одрживи повратак интерно расељених, што се констатује и у редовним извештајима генералног секретара Уједињених нација о раду Унмика као и у извештајима УНХЦР-а.

Упозорио сам да се скрнављење српских манастира наставља, што је још један од начина застрашивања преосталог православног живља у Покрајини. Последњи такав пример је напад на православну цркву Свете Петке у повратничком селу Дрсник.

Постојање српске баштине на Космету потврда је вековног присуства српског народа у Покрајини. Напади на српску баштину су у том смислу напади на идентитет Срба и имају директан утицај на њихов осећај прихваћености у локалној средини. Све ово је део процеса мењања историјских чињеница у циљу маргинализације и елиминисања Срба и Србије из историје Косова и Метохије.

О томе сведочи и предлог Закона о културном наслеђу који је у процесу усвајања у косовском парламенту, а којим се негира приватно власништво Српске православне цркве над манастирима и црквама на Косову и Метохији и наводи да је ова, као и сва остала баштина на територији Космета, културна баштина у власништву "државе Косово".

Поновио сам да Србија осуђује свако скрнављење верских објеката било које вере. Међутим, скрнављење и уништавање културне и верске баштине на Блиском истоку од стране ИСИЛ-а наилази на оштру осуду свуда у свету као акт тероризма, док они који скрнавље и уништавају српску културну баштину на Косову и Метохија траже чланство у Унеску уз тапшање по леђима као гест награде. То је апсолутно неприхватљиво за Републику Србију.

Након седнице СБ УН-а, имао сам веома добар састанак са генералним секретаром УН-а Бан Кимуном. Сат времена смо разговарали о разним темама, а за нас је свакако најважнија тема била Космет. Генерални секретар Кимун је још једном потврдио да ће се мисија Унмика на Космету, коју ће од сада предводити његов нови специјални представник Танин, чврсто држати Резолуције 1244 и да ће она и даље бити главна основа политике УН-а према проблему Космета.

Такође разговарали смо о захтеву Косова за чланство у Унеску. Он је поновио да су УН одбиле да доставе захтев Косова за њихово чланство Унеску и да УН остају доследне резолуцији 1244.

Разговарали смо и о веома успешној сарадњи коју имамо у оквиру мировних операција. Србија је седма у Европи и прва у региону по броју наших војника и полицајаца који учествују у мировним мисијама УН-а. Разговарали смо и о припремама за отварање куће

УН-а у Србији, где ће све специјализоване агенције УН-а, које бораве у Београду, бити смештене на једном месту и то ће бити прилика да генерални секретар Бан Кимун, како смо се договорили, или до краја ове године или почетком наредне године, у фебруару или марту, месецу посети Београд.

Учествовао сам на Првој конференцији држава страна Уговора о трговини наоружањем (АТТ) у Канкуну (Мексико), која је одржана од 24. до 27. августа. Излагао сам на Високом сегменту овог међународног скупа, на коме су говорили МИП-ови, који су предводили своје националне делегације.

Овај уговор представља међународно правно обавезујући документ којим се, на глобалном нивоу дефинишу критеријуми, принципи, забране, укључујући и поштовање обавеза из сета међународних инструмената у области међународног хуманитарног права, и уводе нови стандарди о којима државе чланице треба да воде рачуна приликом одобравања дозвола за трансфер конвенционалног наоружања. По први пут, чланице Уједињених нација су се договориле о сету заједничких стандарда и принципа о питањима која се односе на трансфер наоружања. Уговор о трговини наоружањем има за циљ, између осталог, да трговину наоружањем учини што кредибилнијом, сам процес транспарентнијим, као и да ојача сарадњу између држава и сведе на што мању меру могућности илегалне трговине.

Имао сам и низ билатералних сусрета са својим колегама, министрима иностраних послова Мексика, Луксембурга, Тринидада и Тобага, државним секретаром Јамајке, замеником МИП-а Гватемале и подсекратром за спољну политику МИП-а Аргентине.

Циљ моје посете Мексику је остварен, а то је да учврстимо наше односе са земљама које имају пријатељски став према Србији и према нашем основном и најтежем питању, а то је питање Космета.

Учествовао сам и на дводневној конференцији о Западном Балкану у Бечу су одржани одвојени састанци шефова дипломатија и министара привреде земаља региона и представника Европске уније.

У Луксембургу, на Савету министара, када је реч о питању миграната, ја сам изнео најновије податке које ми имамо: да је у том преласку до сада забележено до сада 120 000 људи, да је намеру да затражи азил код нас до сада имало око 108 000 људи, а да је званично азил затражило свега 500 људи, што показује да они заправо не желе да остану у нашој земљи. Разговарало се о мерама које предузимају појединачно неке земље - неке су најавиле даљу радикализацију тих мера као што је Мађарска, у Македонији се такође размишља о томе шта чинити уколико дође до појачања тог таласа миграторне кризе.

Са друге стране, ја сам ову прилику искористио за низ билатералних сусрета који се тичу наше спољнополитичке позиције. Разговарао сам са министром иностраних послова Словачке и Румуније Мирославом Лајчаком и Богданом Аурескуом, а разговарао сам и са мађарским министром Петером Сијартом који ме је обавестио о њиховим наредним потезима и акцијама.

Када је реч о председавању ОЕБС-у примио сам ове недеље свог специјалног представника у Украјини и у Трилатералној контакт групи амбасадора Мартина Сајдика, и шефа Специјалне посматрачке мисије ОЕБС-а у Украјини амбасадора Ертугрула Апакана, а састанку је присуствовао и генерални секретар ОЕБС-а, Ламберто Занијер.

Известили су ме о развоју догађаја након моје посете Минску, 21. јула, где сам присуствовао састанку Трилатералне контакт групе.

Констатовали смо да се договор о примирју поводом почетка школске године, постигнут на прошлонедељном састанку ТКГ у Минску, за сада углавном поштује. Надам се да ће ово крхко примирје бити искоришћено као полазна тачка за напредак у спровођењу договора из Минска."

{youtube}R21FwwNxVfQ{/youtube}